

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Oppositionens Ordførere, som mærkværdigvis ikke mener at kunne anbefale at stemme for et Forslag af denne Art. Dette er saa meget mere mærkeligt for det ærede 6te Medlem for 6te Kreds' Vedkommende (Møller Nørgaard), som det ærede Medlem jo beklagede, at Forslaget ikke indeholdt mere, men derved dog i Virkeligheden gav til Kende, at det var et Forslag, som havde Betydning, og ikke mindst ved sin sidste Udtalelse om, at Noteringen nu i flere Aar har været under 2 Kr. aarlig og her fastlægges for ca. $\frac{1}{3}$ af Mejeriproduktionen til 2 Kr. 60 Øre, erkendte, hvilken uhyre Betydning Forslaget har for det danske Landbrug. Jeg forstaaer heller ikke, at det ærede Medlem kunde beklage sig over, at Statstilskuddet er ophørt, for det ærede Medlem har jo ikke stemt derfor; han og hans Parti har ganske roligt overladt Regeringspartierne at gennemføre dette Statstilskud uden hans og hans Partis Medvirkning, og nu bagefter at komme og beklage sig over, at Statstilskuddet er faldet bort, er en ejendommelig Optræden. For øvrigt vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem da virkelig, til Trods for at han ikke har stemt for det, at det vil være rigtigt at fortsætte med Statstilskud til et saadant Eksporterhverv? Mener det ærede Medlem ikke, at Forholdene nu er saa meget gunstigere i Sammenligning med Tilstanden for 3 Fjerdingaar siden, da vi gennemførte den sidste Smørlov, at der er Grund til at ophæve Statstilskuddet? Og endelig for det tredje: Hvorledes kan det ærede Medlem dog tænke sig, at Forbrugerne her i Landet først gaar med til mod baade Venstre og Konservative paa Rigsdagen at paalægge sig selv Priser for Mejeriartikler herhjemme, der ligger betydeligt over Noteringen, som den ellers vilde være, og bagefter at gennemføre et Statstilskud i en daarlig Tid, og faar Tilslutning af den paagældende Organisation, nemlig Fællesorganisationen, til et saadant Forslag, men naar saa Fællesorganisationen ikke kan nøjes med det efter et halvt Aars Forløb, formodentlig fordi Forholdene nu er gunstigere, stiller man sig ligesom den konservative Ordfører saaledes, at naar Forholdene er daarlige, er man parat til at handle, men naar Forholdene er gunstige, vil man kun have Indtægter ved Handelen og ikke ofre noget til den anden Side? Tror man virkelig, det er muligt, naar Organisationens ogsaa svigter et Forslag, som den var med til at udarbejde i Foraaret under de vanskelige Forhold, at man saa ikke alene kan blive ved at faa Forbrugerne til at

fastsætte en Minimalpris for Hjemmemarkedet, som endogsaa er 10 Øre højere end i Foraaret, men ogsaa kan forlange, at de skal vedblive at yde et Statstilskud til den paagældende Produktion?

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, som citerede den københavnske Presse, at de Skader, der eventuelt er sket gennem den, er for intet at regne i Forhold til det, som hans egen Presse har forvoldt Landbruget. Naar man har set Venstres største Blade Gang paa Gang i denne Sommer og i Efteraaret udtale, at det var ønskeligt, og at Landbruget vilde være vel tjent med at komme af med alle Ordninger, ogsaa Svinereguleringen, maa jeg hævde, at den vanskelige Situation, vi stod i forleden under Forhandlingerne mellem Landbrugsraadet og mig — og det blev jo understreget i Formiddags af Landbrugsraadets Præsident, hvor alvorlig den var —, har ingen større Ansvar for, at vi er kommet ind i, end netop Venstres Presse.

Naar det ærede Medlem selv erkender, at der kan være Fare for, at vi kommer saa langt ned med Noteringen som for et Aars Tid siden, forstaaer jeg ikke, at han efter at have givet en saa god Motivering for det foreliggende Forslag, ikke kan stramme sig op til at stemme for det.

Endelig var det rart at faa at vide, naar det ærede Medlem omtaler Fællesorganisationens Krav og bebrejder mig, at jeg ikke har kunnet gaa ind paa disse, om det ærede Medlem og hans Parti da gaar ind for de Krav, som her er stillet? Det var ikke muligt i Folketinget at faa Oplysning herom, men her kunde der maaske være Mulighed for at faa det. Jeg synes i alt Fald, at saa megen Klarhed var det dog maaske muligt at faa ud af Partiet Venstre.

Møller Nørgaard: Jeg skal prøve at svare meget kort paa de forskellige Ting, der er fremført her.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Fr. Kristiansen) spurgte, hvor man skulde finde Venstre. Vi er at finde i en Del af de Bemærkninger, som indeholdes i den Betænkning, der er afgivet af vore Partifæller i det andet høje Ting.

Fra anden Side blev der spurgt — det var, saa vidt jeg mindes, af Landbrugsministeren —, om vi, naar vi fik en Smørpris paa 2 Kr. 60 Øre, turde afvise det. Hvis det var sikkert, at man kunde faa 2 Kr. 60 Øre, vilde jeg sige, at det var en ret god Pris. Men jeg har forstaaet Sagen saadan, at hvis vi tænker os, at Noteringen gaar langt ned — hvad den maaske nok gør i den Tid, vi